

עמ"ת 21500/12/16 - מהאר אבו רקייק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 דצמבר 2016

עמ"ת 21500-12-16 אבו רקייק(עציר) נ' מדינת ישראל

מספר פל"א 154553/2015

לפני כבוד השופט אריאל חזק
העורר
מהאר אבו רקייק (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:
העורר וב"כ עו"ד שבתאי רווח
ב"כ המשיבה עו"ד גיל אסיף

[פרוטוקול הושמט]
החלטה

מדובר בערר על החלטת בית המשפט השלום בבאר שבע, מיום 6/12/16, שניתנה על ידי כב' השופטת שרה חביב בתיק מ"ת 40741-05-16 (להלן: "**ההחלטה**"). בהתאם להחלטה, נדחתה בקשת העורר בהליך של עיון חוזר, לשחררו ממעצר בתנאי שחרור שונים.

העורר ביקש לבטל את החלטת בית משפט קמא ולהורות על שחרורו ממעצר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בבית הוריו בפיקוחם ובערבותם של הוריו ואשתו, חילוט ההפקדה המקורית בסך 3,000 ₪ וביטול חילוט בסך 6,000 ₪ מכוח התחייבותו העצמית של העורר, וחיובו בהפקדה חדשה בסך 3,000 ₪, איזוק אלקטרוני ותנאי שחרור נוספים ככל שיקבעו.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה. בכתב האישום צוין כי העורר התפרץ לדירה בבאר שבע, וגנב טבעת זהב בשווי 5,000 ₪. עוד צוין בכתב האישום כי לאחר מכן התפרץ העורר למחסן הבית, וגנב מתוך המחסן כלי עבודה שונים אשר כללו רתכת חשמלית, מקדחה רוטטת, שתי מקדחות נטענות וארגז כלים בתוכו כלי עבודה רבים.

בכתב הערר טען העורר כי כתב האישום מבוסס על ראייה מרכזית לפיה נמצאה טביעת אצבעו בחלק החיצוני של חלון המטבח דרכו נטען כי נכנס הפורץ לבית. לטענת העורר הוא עבד בשיפוצים בבית שנפרץ וככל הנראה טביעת אצבעו נוצרה בתקופה זו ולטענתו לאחר סיום תקופת עבודתו הוא לא נכנס לבית זה.

בהחלטתו מיום 30.5.16 (בעמ"ת 40741-05-16) קבע בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה, ובהסכמת הצדדים והורה על שחרורו של העורר בתנאי מעצר בית מלא תוך חתימת התחייבות עצמית בסך ₪ 6,000 ערבות צד ג' של הורי העורר בסך ₪ 6,000 והפקדה כספית בסך ₪ 3,000. לאחר מכן ביום 24/10/16 נמצא העורר בשעות הלילה מחוץ למקום מעצר הבית ובכך הפר את תנאי השחרור. ביום 10/11/16, נעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו וחולט סכום של ₪ 2,000. על החלטת המעצר הוגש ערר ובהחלטת בית המשפט המחוזי הוחלט לשחרר את העורר בתנאי חילוט כספי של ₪ 9,000 והפקדה בסך ₪ 10,000. משלא הצליח העורר לעמוד בתנאי השחרור האחרונים התקיימו שני דיונים בבית משפט שלום ביום 19.11.16 וביום 22.11.16 ובעקבותיהם הוגשה בקשה נוספת לקביעת מועד דיון בשינוי תנאי שחרורו של העורר בפני בית משפט זה. בהחלטה מיום 23.11.16, הורה בית משפט זה על מעצר העורר עד לתום ההליכים ולאחר מכן הוגשה בקשה לעיון חוזר בפני בית משפט שלום שדחה הבקשה ביום 6.12.16.

ביום 15/12/16 התקיים דיון בערר על ההחלטה מיום 6.12.16 - יצוין כי במעמד הדיון ובראשיתו, הסכימו ב"כ הצדדים שהדיון לא יעסוק בסוגיית סמכותו של בית משפט השלום לדון בשאלת חילוט סכומים שנקבעו ע"י בית המשפט המחוזי.

ב"כ העורר חזר בדיון על נימוקי הערר והוסיף וציין כי המשיבה עצמה בישיבה הראשונה הסכימה לשחרור העורר בשל כך שעילת המעצר היתה חלשה, ולאחר שחרורו הפר העורר את תנאי השחרור פעם אחת, בכך שיצא מהבית ולא ביצע עבירות נלוות. לדבריו ב"כ העורר מדובר בעורר שאין לו עבר פלילי מכביד, אלא רק הרשעה אחת.

ב"כ העורר טען כי העורר לא הצליח לעמוד בתנאי השחרור שנקבעו בהחלטה מיום 17/11/16. לדבריו לעורר ולבני משפחתו אין כספים נוספים לגייס, אולם אשתו פנתה להוריה לסייע, וקיבלה מהם ₪ 3,000 והיא מוכנה להפקיד את הכספים הללו חלף שימוש בכסף עבור פרנסת הילדים.

עוד לדבריו הסנגור, תנאי נוסף שמתבקש לצורך שחרורו של העורר הוא איזוק האלקטרוני אשר בא להבטיח את מטרת המעצר.

ב"כ המשיבה מצידה ביקשה לדחות את הערר ולהותיר את העורר במעצר. לדבריה עניינו של העורר נדון בבתי משפט השלום והמחוזי מספר פעמים וניתנה התייחסות לטענותיו בדבר היותו במעצר בשל עונו. לדבריה, בהליך האחרון בעניינו של העורר הוא נעצר ע"י בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי שחרר אותו. עוד לדבריה, בין היתר, התנאים שנקבעו וגובה ההפקדות והחילוט, מגלמים את הצורך באיון המסוכנות של העורר.

לדברי ב"כ המשיבה לא חל שינוי קיצוני מעת מועד מתן החלטת השחרור ועד מועד הדיון בערר דנן.

דין והכרעה

בענינו מדובר בעורר שקיימות כנגדו ראיות לכאורה לביצוע עבירה של התפרצות לדירה וגניבה.

בהחלטה מיום 30.5.16 הורה בית משפט קמא על שחרור העורר לחלופת מעצר בבית הוריו, בין היתר בפיקוח ההורים ובהפקדת ערבות בסך ₪ 3000, ולאחר שהפר לכאורה תנאי השחרור, והוגש כנגדו כתב האישום האמור, הורה בית משפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים ועל חילוט סך של ₪ 2000 מתוך ערובה שהופקדה.

בהחלטה קודמת של בית משפט זה (כב' השופט אינפלד) מיום 17.11.16, בערר על החלטת בית משפט קמא, הורה כב' השופט אינפלד בין היתר על חילוט ההפקדה בסך ₪ 3000 ועל חילוט ערבותו בסך ₪ 6000 (סה"כ חילוט סך של

9000 ₪), וכן הורה כי העורר ישתחרר בהפקדת סך של 10,000 ₪ ובערבויות צד שלישי בסך 25,000 ₪ וערבות עצמית בסך 40,000 ₪.

העורר לא עמד בתנאים ולאחר שני דיונים שהתקיימו בבית משפט השלום הובא בפני כב' השופט אינפלד ביום 23.11.16.

בהחלטתו מאותו יום הורה כב' השופט אינפלד על מעצר העורר עד תום ההליכים, לאחר שלא הופקדו הסכומים שצוינו בהחלטתו הקודמת, ובהחלטתו קבע בין היתר כדלקמן: "**לקראת הדיון ציפיתי שהסנגור ידווח על סכום מסוים שהושג ועל סכום שעוד ניתן להשיג אותו ושיעירתי שיהיה מקום, כמקובל במקרים כאלה, להפחית הפחתת מה מסכום ההפקדה ואולי אפילו כדי שלישי, ואולי גם להגמיש באופן חלקי את הקביעה שתשלום ללא החילוט יהווה תנאי לקבלת ההפקדה. אולם, הסנגור מדווח שלמשפחה אין ולו אגורה כדי להוסיף, מעבר להפקדה שכבר חולטה**".

בעניינו מדובר בעורר שעומדות כנגדו כאמור ראיות לכאורה לביצוע עבירת התפרצות לדירה, תוך הפרת תנאי שחרור.

יצוין כי רף הראיות העומדות כנגד העורר אינו מהרף הגבוה ביותר, וזאת לאחר שלכאורה נמצאו אמנם, טביעות אצבעותיו של העורר על חלון הבית שנפרץ, אך בין הצדדים לא היתה מחלוקת על כך שמדובר בעורר שעבד בבית שנפרץ מס' שבועות לפני ההתפרצות בעבודות שיפוצים, ועל התביעה להוכיח שטביעות האצבע שנמצאו בדירה לא הושארו על ידו על חלון הבית בעת שעבד במקום.

זאת ועוד, בעניינו מדובר בעורר שהפר את תנאי שחרורו פעם אחת בלבד, וכן מדובר בעורר שהינו בעל הרשעה אחת בעברו, בעבירה של סיוע להתפרצות לרכב, ומכאן שעברו הפלילי של העורר הינו מינורי ביותר.

העורר שוהה במעצרו הנוכחי מזה כחודש וחצי, ומאז החלטתו הראשונית של כב' השופט אינפלד ביום 17.11.16, עבר כחודש תמים, שבו לא הצליח העורר להפקיד הסכום שנקבע. במהלך הדיון היום הצהיר אביו של העורר כי לפני כ-5 חודשים הגיש בקשה לפשיטת רגל וחובותיו מגיעים לכדי כ-1.6 מליון ₪.

בכלל הנסיבות שצוינו לעיל, ובין היתר גם לאור דבריו של כב' השופט אינפלד, שצוטטו לעיל, מצאתי לנכון להותיר את סך החילוט שקבע כב' השופט אינפלד בסך של 9,000 ₪ על כנו, ויחד עם זאת לקבוע כי שחרורו של העורר יותנה בחילוט סך של 3000 ₪ בלבד, ואת יתרת הסכום תהיה רשאית המשיבה לגבות מהערבים בהמשך.

כמו כן, לאור העובדות שצוינו לעיל מאחר ובעניינו פיקוח אלקטרוני יאפשר את השגת תכלית המעצר אני מוצא לנכון להורות על הגשת חוות דעת המנהל (כתוארו בחוק המעצרים) באשר למעצר העורר באיזוק אלקטרוני בבית הוריו בבית 60 בשכונה 15 בתל שבע בפיקוח הוריו מר סלאמה אבו רקייק ת.ז. 023223092 והגב' סבחה אבו רקייק ת.ז. 028384550.

קובע דיון לצורך הגשת חוות דעת המנהל ליום 25.12.16 שעה 14:00. חוות דעת המנהל תוגש עד יום 25.12.16 שעה 10:00.

החלטה זו תועבר למנהל.

העורר יובא בידי שב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ט כסלו תשע"ז, 19/12/2016 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק , שופט

הוקלד על ידי עדנה הרוש